

Peygamberimize (asm) nasıl duâ yapalım?

Süleyman Kösmene tarafından yazıldı.

Tire'den Ünal Ziyilan: “Peygamber Efendimiz’e, (asm) Peygamberlere, evliyalara ve üstadımıza nasıl duâ yapılır?”

İki dünya saadetimize vesile olan, Yaraticımızı bize tanıtan ve sevdiren, Onun razı olduğu daireyi ve davranış biçimlerini bize gösteren, bizi Yaraticımız’a kul ve dost yapan, iki cihan serveri, kâinatın efendisi Sevgili Peygamberimize (asm) nasıl dua yapalım? Onun şanı ve yüceliği, Allah’ın rızasına ermişliği, günahlarının olmayışı onun için ne istememize el verir? Diğer enbiya için, enbiyanın evliyası ve asfiyası için de aynı zorluk söz konusu değil mi? Büyükler için ne isteyelim? Hangi şeye ihtiyaçları olabilir?

Bu konularda darlık ve sıkıntımız yok. İbadetlerin içi ve dışı Allah’ın peygamberlerine, peygamberlerin ehline ve ashabına, ümmetine ve evliyasına yapmamız gereken dua örnekleriyle doludur. Mesela ezan okunduğunda ezan duasını yapan, ardından namazını kılan, namaz tesbihatını yapan kimse başta Peygamber Efendimiz (asm) olmak üzere, diğer peygamberlere, diğer peygamberlerin âline, ehline, ümmetine, evliyasına, bizim Peygamberimizin âline, ehline, ezvacına, ashabına, evliyasına, asfiyasına dua yapmış olur. Peygamberlere yapılan dualardan, feyiz ve bereket tarzında duayı yapan kendisi de istifade eder.

Başta Kur’ân, Hazret-i Peygamber’e (asm) yapılacak dua metni hakkında şöyle ipucu veriyor: “Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber’e salât ediyorlar. Ey iman edenler! Siz de ona salât edin, ona selâm edin.”¹

Kur’ân’dan öğrendiğimize göre, bizim Peygamber Efendimiz için en temel dua cümlemiz, ona salât ve selam etmemizdir. Ka’b İbnu Ucre (ra) anlatıyor: “Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) yanımıza gelmişti: “Ey Allah’ın Resulü, dedik, sana nasıl selam vereceğimizi öğrendik. Ama sana nasıl salât okuyacağız?” Hazret-i Peygamber (asm) buyurdu ki: “Şöyle söyleyin: “Allahümme sallı alâ Muhammed’in ve alâ âl-i Muhammedin kemâ salleyte alâ İbrahîme ve alâ âli İbrahime inneke hamîdun mecîd. Allahümme bârik alâ Muhammedin ve alâ âl-i Muhammed, kemâ bârekte alâ İbrahime ve alâ âli İbrâhîme inneke hamîdun mecîd.”²

Mânâsı şöyledir: “Allah’ım! Muhammed’e, pak zevcelerine, kutlu zürriyetine ve ehl-i beytine rahmet kıl, tıpkı İbrahim’e, İbrahim’in kutlu zürriyetine ve ehl-i beytine rahmet kıldığın gibi. Sen Hamid’sin, Mecid’sin. Muhammed’i, pak zevcelerini, kutlu zürriyetini ve ehl-i beytini mübarek kıl, tıpkı İbrahim’i, İbrahim’in kutlu zürriyetini ve ehlini mübarek kıldığın gibi. Sen övülmeye layıksın, şerefi yücesin.”

Diğer bir hadiste yine bir dua örneği olarak, Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki: “Müezzinin ezanını işittiğiniz vakit siz de onun söylediği gibi söyleyiniz. Sonra bana salât ve selâm okuyunuz. Çünkü her kim bana bir salât okursa, bundan dolayı Allah ona on defa rahmet nazarıyla teveccüh buyurur. Sonra Allah’tan benim için vesileyi isteyiniz. Çünkü vesile Cennette bir derecedir ki, o, Allah’ın kullarından yalnız birinden başkasına lâyük olmaz. Benim o olduğumu umuyorum. Her kim benim için Allah’tan vesileyi isterse, ona şefaetim ulaşır.”³

İşte biz de bu nedenle ezan duasında şunu istiyoruz: “Allahümme Rabbe hâzihî'd-da'vete't-tâmmeti ve's-selâti'l-kâimeti âti Muhammedeni'l-vesîlete ve'l-fadîlete

Peygamberimize (asm) nasıl duâ yapalım?

Süleyman Kösmene tarafından yazıldı.

vedderaceterrafiatel'âliyah. Ve'b'ashü mekâmem-mahmûdeni'llezî veadtehû."4

Bu duayı yapan için aynı zamanda kıyamet gününde Peygamber Efendimizin (asm) şefaati ona hak oluyor.

Ezan duası olarak günde beş defa yaptığımız bu duanın manası şöyledir: "Ey bu mükemmel davetin ve namaz kıyamı (duruşu) emrinin sahibi olan Allah'ım! Efendimiz Muhammed'e (asm) vesileyi ve yüksek dereceleri ver. Ve ona, vaad ettiğin Makam-ı Mahmûd'u lütfeyle."

Keza namaz Tesbihatında da benzer dualar vardır ki, gerek Peygamber Efendimizin (asm), gerekse diğer peygamberlerin ve evliyanın şanına ve yüceliğine uygun cümlelerle ve kelimelerle gelmiştir. Allah dualarımızı ve ibadetlerimiziz kabul buyursun. Âmin.

Dipnotlar:

1. Ahzab Suresi: 56
2. Buhârî, Daavât 33: Müslim, Salât 66, (406); Ebû Dâvud, Salât 183, (976);Nesâî, Sehv 51, (3, 47); Tirmizî Vitr,20, (483)
3. Müslim, Salât, 11
4. Buhârî, 2/365